

Mladý Misionár

Leto 2016, ročník XXII.

Časopis seminaristov Spoločnosti Božieho Slova



www.mladymissionar.sk



MLADÝ MISIONÁR



Ročník XXII. č. 2
Vydávajú seminariisti SVD
v Bratislave

Adresa:

Misijný dom Arnolda Janssena,
Krupinská 2,
851 01 Bratislava - Petržalka

E-mail:

mladymisionar@gmail.com

Internet:

www.mladymisionar.sk
www.svd.sk

šefredaktor :

Fr. Martin Ligač, SVD

Na čísle spolupracovali:

pátri a seminaríti SVD

Jazyková spolupráca:

Vladimír Hanuliak
P. Marek Vaňuš, SVD

Cenzor:

P. Johny George Ambattu, SVD

Grafika časopisu:

Fr. Robin Joseph, SVD

Foto :

Archív SVD
www.flickr.com
<https://stocksnap.io>
<https://archive.org>

Cena za časopis:

dobrovoľný príspevok

Tlačiareň:

Ultraprint, s.r.o.



Nový rektor

Novým rektorom Misijného domu Arnolda Janssena v Bratislave je páter Johny George Ambattu. Pochádza z Indie, štátu Kerala. Teologické štúdiá absolvoval zväčša na Slovensku. Po kňazskej vysviacke bol určený za kaplána do Terchovej. Odtiaľ putoval do Univerzitného pastoračného centra v Bratislave, kde strávil rok. Od 1.7.2016 je menovaný za rektora Misijného domu. V mene všetkých čitateľov Mladého Misionára mu vyprosujeme veľa síl v jeho zodpovednej službe.



Pozdrav z redakcie !

Vážení čitatelia Mladého Misionára, uplynuli už 4 mesiace od posledného čísla a my prichádzame opäť, aby sme vám priniesli novinky z prostredia našej rehoľno - misijnej Spoločnosti a nášho Misijného domu Arnolda Janssena.

Letný semester a skúškové obdobie ubehlo veľmi rýchlo. Po jeho skončení nasledovalo pre našu rehoľu na Slovensku viacero významných momentov. Dvaja naši spolubratia Peťo a Milan získali titul Mgr. z katolíckej teológie a boli vysvätení za kňazov. Vo svojich rodiskách a v našich kostoloch slávil svoje prímichné sv. omše. Po nich nastúpili na svoje pôsobiská. Páter Milan do Nitry na Kalváriu, kde bude pôsobiť ako kaplán a páter Peťo sa rovnako v Nitre bude pripravovať na odchod na Filipíny, kde ho čaká množstvo práce. Ale to neboli jediné pohyby v našej provincii. Rektorom domu v Bratislave sa stal P. Johnny Ambattu a v Nitre P. Marek Poláčik, ktorého na Morave nahradil P. Dušan Šimala. Nových služobníkov dostalo aj naše UPeCe – P. Stanislava Krajňáka a P. Martina Štefanca. Z Ríma sa nám vrátil P. Igor Král, ktorý v Ríme nadobudol nové poznatky zo spirituálnej teológie a bude v Bratislave pôsobiť ako prefekt. Vystrieda vo funkcii P. Thomasa Tulunga, ktorý ostáva v Bratislave a bude plniť rôzne úlohy provincie.

V Českej republike sme prijali novú veľkú farnosť v Kolíne. Držíme palce P. Jánovi Halamovi a jeho tímu.

K letu neodmysliteľne patria aj tábory organizované verbistami. Dva turnusy Misijných prázdnin, ktoré sa konali v Námestove a Poprade viedol P. Tomáš Gerboc. Pokračovali sme aj v tradícii Misijného miništrantského tábora, ale aj tábora pre deti. Samozrejme, nezabudli sme ani na stretnutie mládeže z celého sveta v Krakove. Niektorí z nás, bohoslovcov, navštívili aj náš generálny dom v Ríme.

Leto je čas oddychu aj pre misionárov, preto na Slovensko zavítali fr. Patrik Páleník z Taiwanu, P. Pavol Filadelfi z Japonska, P. Juraj Cibula z Talianka, Ondrej Pešta z Bolívie, František Kantár zo Zimbabwe a mnoho iných.

Od septembra sa môžete tešiť na nového verbistu, ktorý príde v septembri do Bratislavy z noviciátu z Vidinej, Lukáša Hanuseka z Pezinka. Tešíme sa z nového postulanta Dávida Kanciana z Družtevej pri Hornáde.

Tak veríme, že plný nových zážitkov, skúsenosti a dostatočne oddychnutí začneme akademický rok 2016/2017.

S pozdravom,
Martin a Robin



Text: P. Jozef Strečka, SVD
Foto: TV LUX

Nielen prácou je človek živý...

Na konci mojej služby predstaveného-rektora v misijnom dome v Bratislave som sa obzrel späť na uplynulých šesť rokov. Popísať v tomto krátkom článku, čo všetko sa za týmto obdobím skrýva, by zabralo viac miesta. Mnohé z toho je heslovito zachytené v kronike domu, ktorú som pred odchodom dopísal a odovzdal môjmu nástupcovi. Pri tom si spomínam, ako na jednej slávnosti provinciál saleziánov vtipne vystihol charakter služby rehoľných predstavených: „Provinciálovi patrí do ruky pútnická palica (keďže musí často cestovať a navštevovať miesta, kde pôsobia členovia rehole) a rektorovi domu zasa papuče.“ Vystihol to presne.

Hoci teda, sedieť doma - to sa nám nezdá byť príliš lákavé. Patrí to však nevyhnutne k určitým fázam nášho života. Byť doma, napríklad na takzvanej materskej dovolenke,

to vonkoncom neznamená pre matku "ničnerobenie" či oddych, ale starosť o potreby detí i manžela. Podobne sa za tým „byť doma“, teda v kláštore, skrýva zabezpečovanie každodenných i mimoriadnych potrieb, vytvárať pocit domova pre tých, ktorí tu žijú pod jednou strechou a postarať sa aj o tých, ktorí potrebujú naše prístrešie a spoločenstvo. Často sú to naši misionári, ktorí prichádzajú z misii na dovolenku alebo sa zo Slovenska poberajú naspäť do sveta.

V čase môjho nástupu do funkcie rektora v roku 2010 mal náš misijný dom v Bratislave za sebou už deväť rokov existencie. Za ten čas mnohé súčasti jeho zariadenia dospeli do bodu, keď ich bolo treba opraviť či nafarbiť, čo mi zabralo tri roky. Vďačný som bol za každú radu a pomoc. A asi najviac ďakujem môjmu otcovi, ktorý je povoláním murár

a viackrát nám niektoré drobnosti osobne opravil. V apríli tohto roku sa so mnou pred cestou do rodnej Kene telefonicky rozlúčila istá sestra z komunity Misionáriek lásky (Sestry Matky Terezy): „...a ďakujem vám, páter, za pomoc pri oprave podlahy na chodbe nášho domu. Nemali sme sa vtedy na koho obrátiť o pomoc a radu. Ďakujem!“ Priznám sa, že ten príbeh mi už medzičasom tiež akosi v pamäti vybledol. Čo mi je s odstupom času trochu ľúto, je fakt, že som vtedy častejšie navštevoval stavebniny a železiarstvo, než našich farníkov. No v danej situácii sa inak nedalo.

Našťastie nezostalo iba pri tom opravovaní. Každý rok som sa mohol s mojimi spolubratmi vydať štyrikrát na týždňové ľudové misie do rôznych farností na Slovensku. Vždy som bol neskôr milo prekvapený, keď sa ku mne niekto prihlásil so slovami: „Páter, vy ste boli u nás na ľudových misiách!“ A ja som musel hodnú chvíľu v pamäti loviť tvár a meno dotýčnej osoby... Mám dojem, že pekné chvíle počas dní misií preživali aj miestni kňazi na farách. S nejedným sme po večeroch dlhšie posedeli a rozprávali či spomínali na rôzne zážitky.

Prácu a povinnosti prirodzene striedajú aj chvíle odpočinku a slávenia. Ku koncu tohto šesťročného obdobia som dvakrát prežil krásne Vianoce. Spolu s rodičmi a ich deťmi sme

rozozvučali náš kostol piesňami, ktoré asi najviac dojímajú naše srdcia. Vybral som na vystúpenie vždy menej známe ľudové koledy a je to možno na neuverenie, ale na Vianoce v roku 2014 som sa tešil pri ich počúvaní už v máji, teda nejakých osem mesiacov dopredu. Mama sa vtedy počas našej spoločnej dovolenky zasmiala: „No, len aby vám to potom tiež takto pekne znelo.“ Bohu vďaka, podarilo sa nám to.

Pánu Bohu patrí vďaka aj za našich novokňazov, ktorí počas týchto rokov vyšli z nášho seminára. Viacerí z nich slúžia ďaleko vo svete. Som vďačný za našich farníkov, ktorí sa tešili z ich vysviacky, za ich nadšenie pri organizovaní misijného jarmoku. Jeho výťažok, určený na podporu našich misionárov, je vždy ukážkou ich štedrosti. Som vďačný za našich dobrodincov, zvlášť tých, ktorí sa za nás modlia. V Bratislave máme skupinu takýchto duchovných patróniek z karmelitánskeho tretieho rádu. A už teraz som vďačný za spolubratov na mieste môjho nového pôsobiska, v misijnom dome na Kalvárii v Nitre, kam som určený ako správca farnosti. Verím, že využijem ich skúsenosti a rady, tento krát už rady zamerané viac pastoračne, a s ich pomocou budem spoluvytvárať domov pre tých, ktorým slúžime ako misionári doma, na Slovensku.



Páter Jozef sa každoročne tešil na Vianoce, aby pre veriacich pripravil jasličkovú pobožnosť



Spracoval: **Martin Ligač, SVD**
Foto: Archív SVD

Zo študenta za prefekta

Čo si študoval v Ríme?

Posledné dva roky som študoval spirituálnu teológiu u pátrov karmelitánov na pápežskom inštitúte Teresianum.

Ako sa ti študovalo?

No, nebolo ľahké opäť sa vrátiť do študentských lavíc. Musel som absolvovať 29 povinných i voliteľných predmetov. Napísať záverečnú prácu a zoštatnicovať. Okrem toho ma to učilo aj iným veciam, nakoľko celé štúdium prebiehalo v taliančine, z ktorej som pri príchode do Talianska veľa nevedel.

Čomu si sa venoval vo svojej práci?

Skúsenosti kríža v živote nášho Zakladateľa. Arnold bol muž, ktorý poznal utrpenie, a pochopil, že spása prišla k ľuďom cez obetu. Odtiaľ pramenilo jeho presvedčenie, že skrze každé

utrpenie, pokiaľ sa prežíva v spojení s tým Ježišovým, vzíde aj veľa požehnaní. Realitu utrpenia vedel nielen prijať, ale aj svoju skúsenosť dať do služby iným. V dobe, keď mŕime veľa síl a energie na to, aby sme sa krížom vyhli, by bolo správnejšie využiť ju na to, aby sme sa naučili tieto ťažšie momenty objať...

Čo sa ti v Ríme páčilo?

Myslím, že akýkoľvek pobyt v zahraničí je jedno veľké „dobrodružstvo“. Je to vždy veľká výzva vstúpiť do krajiny, ktorej jazyk nepoznáte a ktorej kultúra má svoje špecifiká. Zvlášť začiatok bol riadna výzva. Chýbala mi pastorácia. Bol som ako nemluvňa. Krása a novosť sa prelínali s údivom, prečo veci fungujú (či nefungujú) inak ako u nás. No postupne príde aj jazyk a aj zvyk. Divné a zvláštne sa stane normálnym a pekným. A mnoho ľudí a príbehov sa stáva súčasťou života a spomienok, ktoré budú mať v srdci človeka neoddeliteľné miesto. Okrem toho sa nedá

nespomenúť množstvo nádherných príbehov a svedectiev viery, o ktorých v Ríme hovorí skoro každá budova. Úžasný dar je aj blízkosť Svätého Otca, spoločenstvo Slovákov žijúcich v Ríme, či možnosť žiť v našom generálnom dome v našej medzinárodnej komunite. Rád budem spomínať na sprevádzanie pútnikov, ktorí prichádzali do Ríma a úžasné inšpiratívne prostredie karmelitánskeho inštitútu, kde som študoval.

Mal si možnosť navštíviť aj iné mesta Talianska?

So slovenskou misiou v Ríme sme spolu navštívili napríklad Assisi, Orvieto – miesto eucharistického zázraku, ktorý nám priniesol do Cirkvi slávenie slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Vydali sme sa po stopách sv. Rity z Cascie alebo Kataríny zo Sieny. Cez veľkú noc som vypomáhal v Roccasecca, rodnom mestečku Tomáša Akvinského. S komunitou verbistov som mal zas možnosť navštíviť staré etruské mestečko Cerveteri a Monte Cassino, kde sv. Benedikt založil svoju komunitu mníchov...

Tvoj obľúbený kostol a svätý?

Kostol sv. Kríža v Jeruzaleme. Ide o rímsky kostol, kde sú pozostatky svätého kríža. V tomto kostolíku je pochované dievčatko, ktoré ako 6,5 - ročné umrelo na rakovinu. Svojím postojom ku chorobe sa stala veľkou školou múdrosti pre všetky generácie ľudí. Jej príbeh a snaha o jej blahorečenie ma uistujú o tom, že pozvanie ku svätosti nepozná hraníc. Je tak pre mužov, ako aj pre ženy, laikov, kňazov, rehoľníkov, starcov, rodičov i deti. Pozvanie milovať Pána nemá hraníc.

Býval si v generálnom dome. Sú tam spolupratia z celého sveta. Ako ste tam vychádzali?

Myslím, že to bolo vizionárske organizovať náš rehoľný život v medzinárodných komunitách. Je to vždy výzva zladit' okrem našich osobnostných charakteristík aj všetky kultúrne a spoločenské nánosy. Akoby náš Zakladateľ už pred 140 rokmi počítal so svetom, v ktorom



budeme žiť dnes. Život v medzinárodnej komunite má byť svedectvom, že je možné žiť v jednote a bratskej láske aj napriek rôznosti našich kultúr vďaka viere v Ježiša.

V čom vidíš prínos našej verbistickej medzinárodnosti?

- Považujem to za veľké plus v dozrievaní i v raste. Na Slovensku žijeme našu náboženskú realitu, na ktorú sme si možno aj privykli a vyhovuje nám to. Iný pohľad, s ktorým sme vďaka iným spolubratom denne konfrontovaní, vie pozitívne vyrušiť, pozvať k hľadaniu podstaty a zatiahnuť na hĺbinu. Spytovať si svedomie ako vlastne tú našu vieru žijeme, aká je skutočná podstata Ježišovej zvesti o Bohu a čoho všetkého sme schopní zbytočne sa zubami nechtami držať a naopak, čoho by sme sa pustiť nemali.

Nejaká pekná myšlienka, ktorú si si odniesol zo štúdia?

Ján z Kríža hovoril o duchovnom živote: „Kto nenapreduje, vracia sa späť. Kto nekráča získavajúc, kráča strácajúc.“ Dobré však vieme, že to nie je tak ľahké naplniť. No napriek tomu je potrebné na to nezabúdať. Terézia Avilská na jednom mieste vo svojom životopise vyznala o náročnom období svojho života: „Pán nehľadel na moje hriechy, ale na moju túžbu slúžiť mu a na moje sklamanie, že som to nebola schopná naplniť.“ Aj vďaka týmto posolstvám si odnášam veľa duchovného povzbudenie a duchovnej útechy vyplývajúcej z Božej dobroty, ktorá bola zvýraznená vyhlásením milostivého roka Božieho milosrdenstva.

Aké výzvy Ťa čakajú pri návrate na Slovensko?

Budem slúžiť v našej komunite v Petržalke, v našom formačnom dome. Verím, že spolu s našimi seminaristami, ku ktorým som poslaný, prejdeme pekný kus cesty nasledovania Pána, spoznávanie seba a služby druhým.



P. Igor Král' slúži sv. omšu v katakombách v Ríme

"Pod' za mnou!!!"

Text: Lukáš Hanusek
Foto: archív SVD



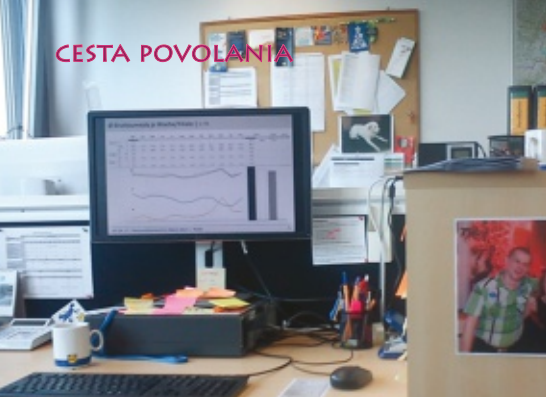
Pochádzam z Cajle, historickej časti Pezinka. Som v poradí štvrtý zo šiestich detí, pričom chlapci nad dievčatami vyhrávajú v pomere 4:2. Od malička ma bavila politika a ekonomika, preto som šiel na strednú obchodnú školu a neskôr študoval na Ekonomickej univerzite v Bratislave. Po ukončení štúdia som si našiel prácu vo svojom odbore ako analytik v spoločnosti Lidl. Po roku v práci som vstúpil do Spoločnosti Božieho Slova a teraz sa mi pomaly končí ročný noviciát vo Vidinej...

Vieru v jediného Boha som získaval v rodine už od detstva. Mojmým najväčším vzorom viery bola babka, ktorá to s nami (mnou a súrodencami) nemala ľahké a neraz nás musela doslova prosiť (volávala na telefón, ktorý nechcel nikto zdvíhať), aby sme šli cez týždeň na sv. omšu či na sv. spoveď. Celá rodina bola vždy veriaca, ale ona bola „extrémom“ v tom zmysle, že žila svoju vieru

naplno svojim životom. Ale tak by to malo byť. Buď človek verí a žije podľa viery, ktorú vyznáva, alebo nie.

Cesta začiatku môjho povolania nie je jednoznačná, je skôr kľukatá. Posledným väčším impulzom k rozhodnutiu sa pre zasvätený život boli duchovné obnovy v Petržalke. Tam som mal možnosť stretnúť sa s verbistami, viac ich spoznať a dozvedieť sa niečo viac aj o sebe samom. Jedným z najväčších prekvapení, ktoré som tam zažil, bol fakt, že veľa bohoslovcov už malo za sebou vysokú školu, ktorú som pomaly končil. Ale tiež ma zaujala ich priateľskosť, vtip či pohoda.

V poslednom ročníku na vysokej škole som prvýkrát pocítil krízu, keď sa mi začala zdať ekonómia akási prázdna a nenaplnujúca. Dobrá ako hobby, či zábava, ale nie ako zmysel života. Vtedy som prvýkrát začal vážne rozmýšľať nad duchovným povolaním. Napokon som sa rozhodol skúsiť po škole



Lukáš vystriedal kanceláriu analytika za kaplnku v Misijnom dome vo Vidinej

pracovať. V Lidli som našiel miesto, kde som cítil dôveru a práca ma bavila. Žiadny stereotyp ani nudné papierovačky, ale prístup k takmer všetkým údajom spoločnosti a zaujímavé analýzy. O to ťažšie bolo rozhodovanie. Napriek tomu všetkému som nakoniec odišiel a rozhodol sa byť misionárom. Sám som celkom nevedel, do čoho vlastne idem, a ešte stále v sebe objavujem toto povolanie. Veci

niekedy nedávajú logiku, ale človek ide za svojim srdcom. Chcem byť tam, kde ma chce mať Boh. Spočiatku som si naivne myslel, že odovzdaním sa Bohu sa môžem vzdať zodpovednosti za svoj život, ktorý už nebudem riadiť ja, ale Boh. To je však hlúposť. Každý človek musí hľadať tú Božiu vôľu pre seba každý deň a pri každom rozhodovaní. On nám však dáva schopnosť rozlišovať, dáva nám silu a vedie nás. Ale len vtedy, keď mu dôverujeme, hľadáme ho, komunikujeme s ním.

Keď sa späťne pozerám na svoju cestu až doteraz, zdá sa mi dôležitá každá maličkosť môjho života, každý človek, ktorého som stretol a ktorý ma ovplyvnil. Mal som šťastie na neskutočne veľa dobrých ľudí, ktorí mi boli vzorom. Od skvelých rodičov, krsných rodičov, súrodencov, kamarátov, kolegov až po vzdialenejšiu rodinu. Každý z nich mi niečo dal a som im za to nesmierne vďačný.

Lukáš Hanusek po 1. etape Tour de Vidina !





Návšteva zo Zimbabwe

Pripravila: Katka Kočanová
Foto: Katka Kočanová

Prečo si sa rozhodol navštíviť Slovensko?

Na jar som absolvoval dvojmesačný kurz v Ríme. Je to prvý krát v mojom živote, čo som sa dostal mimo Afriku. A už keď som bol v Európe, tak som využil možnosť navštíviť aj iné krajiny okrem Talianska. Bol som v Rakúsku aj v Nemecku, a moji spolubratia Kamil Kočan a František Kantár ma povzbudzovali k tomu, aby som navštívil aj ich domovinu. Tak som tu .

Akí sú podľa teba Slováci?

V Afrike panuje názor, že Európania sú sebeckí a starajú sa len sami o seba. Ale teraz som pochopil, že to tak vôbec nie je. Všetci sú tu veľmi srdeční, milo ma privítali, všetko bolo pripravené na môj príchod. To ma potešilo asi najviac, že sú tu ľudia veľmi priateľskí. Nečakal som to. A tiež sú so mnou veľmi trpezliví, všetko mi vysvetľujú, aby som lepšie chápal túto krajinu. Páčilo

sa mi tiež, ako pre mňa naplánovali rôzne výlety a ukázali mi všetky tie krásne miesta.

Ako sa ti páčilo naše hlavné mesto?

Bratislava je krásne mesto. Bolo veľmi pôsobivé vidieť všetky tie krásne budovy, kostoly a celú historickú časť mesta naživo. Z Bratislavského hradu je krásny výhľad. Veľa vecí je písaných v angličtine, hoci to nie je váš úradný jazyk, a tak som si ako turista mohol všetko prečítať, a viac sa dozvedieť o histórii Slovenska. A tiež bolo skvelé, že sa môžeš fotiť pri prezidentskom paláci a môžeš sa prechádzať v jeho záhradách. U nás nemôžeš pri sídle prezidenta ani postáť. A zažil som tiež nočný život, keď sme boli v meste a na majálese. U nás nie je nočný život, keď nie je elektrina, tak je v noci všade tma. Ukončením programu v meste bol nádherný ohňostroj, bolo to fascinujúce, pre mňa jeden z najkrajších zážitkov.



P. Joe s Kamilovou babkou



S Kamilovou sestrou

Čo hovoríš na slovenčinu?

Z vášho jazyka som mal fakt veľký zážitok. Bolo to prvý krát, kedy som počul ľudí rozprávať a nič som nerozumel. Tak som sa len usmieval a prikyvoval. A to stačilo. Tak som zistil, že sa dá komunikovať aj bez slov. Ja som sa nikdy nemusel učiť žiadny cudzí jazyk, teraz viac rozumiem, aké to musí byť náročné.

Čo tá u nás najviac prekvapilo, zaujalo, šokovalo?

Slovensko je totálne odlišná krajina. Napríklad, ak je na rozpise napísané, že MHD príde o 2 minúty, tak proste počkáte 2 minúty a autobus je tu. Presne na čas. V Afrike nie je žiadny presný rozpis, autobus sa pohne, keď sa naplní. Vidno, že presný čas je pre vás dôležitý.

Šok bol, že som videl len asi štyroch Afričanov, myslel som si, že ich je tu viac.

A nikto si na mňa neukazoval prstom a nezízal. To by sa vám Európanom v Afrike nestalo. Bude to asi tým, že Európania vedia, ako reagovať, keď vidia cudzinca.

Veľmi miľo som bol prekvapený aj pri vstupe do krajiny. Proste ukážeš pas a víza, a ideš. Nepotrebuješ kopec pečiatok a vypisovať rôzne papiere. Do susedného štátu sa dostaneš tak, že tam jednoducho ideš. Je to skvelé. U nás nie je jednoduché dostať sa do susedných krajín. Preto nikam necestujeme, nič o svojich susedoch nevieme. Tu je veľa turistov, ktorí si proste len prišli pozrieť mesto. My nie sme turisti. Ja som nikdy nebol v susedných štátoch, a ani v Zimbabwe som toho veľa nevidel. Ale teraz ma to začalo baviť, myslím, že keď sa vrátim domov, začnem viac cestovať.

Ďalšia vec, ktorá sa mi tu veľmi páči je, že je všade veľa vody. Boli sme sa prejsť pri Dunaji, alebo pri nejakom jazere. V Afrike je takých miest len veľmi málo a musíš si zaplatiť vstupné, ak ich chceš vidieť. A zažil som aj premenlivé počasie, ráno svietilo slnko a poobede sme zmokli. U nás sviatí slnko pol roka vkuse, nič sa nemení.

Všetko, čo som tu zažil a videl je pre mňa veľmi obohacujúce. Teraz už viac



V Kamilovej rodnej obci

rozumiem mojim európskym spolubratom. Ďakujem za možnosť prežiť jeden krásny týždeň na Slovensku. A ďakujem všetkým, ktorí ma sprevádzali a starali sa o mňa. Slovensko zostane v mojom srdci navždy.



Prednáška o biblickom zdielaní pre bratislavskú komunitu SVD



Text: Dávid Kancian
Foto: Tomáš Baleja SVD

Po mene ťa zavolám ty si môj...

Volám sa Dávid Kancian a pochádzam z Družstevnej pri Hornáde, dediny pri Košiciach. Mám dvoch bratov (staršieho a mladšieho) a rodičov, ktorým som vďačný za dar viery. Navštevoval som osemročné gymnázium Alejová 1 v Košiciach. Potom som išiel študovať na Univerzitu Komenského v Bratislave. Zvolil som si odbor ekonomická a finančná matematika (EFM) na Fakulte matematiky, fyziky a informatiky. Úspešne som dokončil bakalára. Cez štúdium som si čoraz viac začal uvedomovať túžbu zasvätiť sa Bohu. Ťahalo ma to do rehole, lebo som túžil po spoločensťve. Verbistov som spoznal v UPeCe a bol som

s nimi aj na dvoch víkendových duchovných cvičeniach.

Je super, že je to misijná spoločnosť, lebo Boh ma môže poslať kam chce. 1. júla 2016, v deň, keď som už mal napísanú žiadosť provinciálovi o vstup do rehole, som bol na omši. V evanjeliu si Ježiš povolal mýtnika Matúša, „človeka, ktorý pracoval s peniazmi“ (ja som študoval EFM).

Bol som si vedomý, že na kňazský stav je nutné povolanie. No na kňazstvo som sa necítil schopný. 20. júla 2016 som prosil Ježiša, aby ma utvrdil v prípade, že je to naozaj Jeho vôľa. Vtedy som bol na miništrantskom tábore



Čo deti?! Majú sa kde hrať ?!

Spoločnosti Božieho Slova. V ten deň bola sv. omša s provinciálom. Na omši si Boh v prvom čítaní povolal Jeremiáša za proroka. Táto časť Písma je pre mňa zvlášť blízka. Boh si totiž povoláva mladého Jeremiáša, ktorý sa necíti schopný takejto služby.

Pán prehovoril ku mne takto: „Skôr, než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa, skôr, než si vyšiel z lona, zasvätil som ťa, za proroka pre pohanov som ťa ustanovil.“ I povedal som: „Ach, Pane, veď neviem hovoriť, mladučký som. Ale Pán mi riekol: Nehovor: Mladučký som, lebo pôjdeš všade, kde ťa pošlem, a povieš všetko, čo ti prikážem. Neboj

sa ich, veď ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil! - hovorí Pán“ (Jer 1,4-8)

Jeremiáš bol ustanovený za proroka pre pohanov, resp. proroka národom. Ja som sa dostal do misijnej spoločnosti. Jeremiáš sa necítil byť schopný, ani ja som sa necítil byť schopný. No teraz som si vedomý, že ma Ježiš povolal a preto som vykročil. Som vďačný Ježišovi, že si ma povolal. Modlite sa, prosím, za mňa, aby som išiel všade tam, kam ma pošle, a aby som hovoril všetko, čo mi prikáže hovoriť. Zároveň mladých mužov vyzývam, aby dôverovali Ježišovi a nebáli sa vykročiť, keď ich povolá.

Pastoračný rok – Nový Hrozenkov



Text: Juraj Begany, SVD
Foto: Archív SVD



Prejav a poďakovanie Juraja počas posviacky mozaiky

Často som sa stretával v dialógu s ľuďmi s otázkami: Kde si? Moja odpoveď znela: Na pastoračnom roku. A následne padla ďalšia otázka: A čo je to ten pastoračný rok?

Drahí priatelia. V týchto pár riadkoch by som sa chcel podeliť o svojom kúsku života na Morave a skúsiť aj sám pred sebou odpovedať na predloženú otázku: Čo to je pastoračný rok? Už vychádzajúc zo samého názvu, je to obdobie jedného roku, v ktorom som mal možnosť zakúsiť ako to v skutočnosti vyzerá vo farnosti. Ako reagovať na realitu každého dňa a ocitnúť sa v živote, radostiach i starostiach, ľudí. Pán ma poslal prostredníctvom predstavených na Moravu, konkrétne do Nového Hrozenkova. Už v prvých okamihoch som si kládol nielen ja ale aj iní otázku: Čo tu budem robiť? Čo je mojou náplňou? Moji predchodcovia vynikali mnohými talentami, ktoré som ja nemal. A preto bolo dôležité nechať sa Pánom použiť na to, čo on potreboval. A zrazu tu sa mení perspektíva položených otázok. Už to nie je o mne, je to o tom, na čo ma Pán chce. Nie je to o mojich plánoch či predstavách, ale

o tom, aby som položil ruku na pluh a neobzeral sa späť.

Počas tohto roku som sa naučil mnohým veciam: životu v jednoduchej a malej komunite, práci so žiakmi na hodinách náboženstva, manažmentu či komunikácii s ľuďmi. Aktivít bolo mnoho a mnoho bolo aj možností. Ale Pán ma v tomto roku pozval k niečomu, čo nie je až takou zvyčajnou vecou. Zaodiat jeho dom novým kabátom. Na prvý pohľad pekné a lákavé. Ale ak sa pozrieme do vnútra a hĺbky vecí, objavíme krásu Božieho plánu s nami.

Mal som možnosť pracovať s ľuďmi. So samotnými farníkmi vytvárať umeleckú prácu- mozaiku v rozsahu 100 m². A čo mi to prinieslo? Stretol som sa s mnohými ľuďmi, veriacimi i neveriacimi. Navštívil som mnohé rodiny. Spoznal som mnohé mestá, firmy, technológie a pracovné postupy. Avšak to bol len začiatok. Stretol som človeka,

veľa ľudí, u ktorých som mohol objavovať ich krásu a lásku k Pánu Bohu. Viete, drahí moji, bežne sa stretnete z mnohými ľuďmi, a mnohí nahodia masku krásy, aby bolo všetko pekné a dobré. Avšak tu to nebolo možné. Hodiny a hodiny spoločnej práce. Pretvarovanie sa stratilo. A všetci sme pred sebou a Pánom Bohom ostali takí, akí skutočne sme. Falšovanie postojov už nemalo zmysel. Uvedomili sme si, že aj my sme stratenými ovečkami, ktoré sa musia nechať vyzdvihnúť na Kristovej plecici a nechať sa preniknúť jeho pohľadom. Bolo potrebné nastúpiť do Máriinej školy a učiť sa Kristovej láske. Láske, ktorá sa nechala pribiť na drevo kríža a ktorá vstala z mŕtvych.

Mozaika nesie názov: Boh darca každého dobra. Aj pastoračný rok bol pre mňa Božím darom. Preto chcem ďakovať i prosiť, aby ma Pán i naďalej obdarúval takýmito darmi jeho lásky.



Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi

**Boh,
darca každého dobra**



Mozaika v kostole Panny Márie

Autor : Juraj



e Karmelskej v Karolínke (CZ)

Pastoračný rok - Nitra



Text: Matej Reiner SVD
Foto: Archív SVD

Milí čitatelia, rád by som vám priblížil niekoľko skúseností z mojej pastoračnej praxe. Pastoračný rok som mal možnosť stráviť v našom provinciálnom Misijnom dome Matky Božej v Nitre na Kalvárii od 8. septembra 2015. Pán tu pre mňa mal prichystaných mnoho prekvapení, ale naučil som sa, že s jeho pomocou sa nemusím ničoho báť. Napriek tomu, že moje hudobné a umelecké talenty sú vo mne ukryté tak hlboko, že o nich stále vôbec ani netuším, hneď prvý týždeň praxe som začal vyučovaním náboženstva umelcov na konzervatóriu. Tieto hodiny boli obohatením aj pre mňa, pretože študenti ma naučili na mnohé veci hľadieť z inej perspektívy. Tešil som sa aj výbornému kolektívu kolegov v škole, ktorí boli vždy ochotní pomôcť, keď som si nevedel poradiť. Aj keď počas

pastoračného roka nechodíme do školy kvôli tomu, aby sme sa učili, ale hlavne, aby sme učili druhých, počas príprav do školy či príprav na katechézy som si občas pripadal, ako by som sa sám učil na skúšku a potom som sa snažil nadobudnuté vedomosti čo najlepšie podať ďalej.

Mal som taktiež možnosť stráviť dostatok času s našimi staršími pátrami, ktorí sú pre mňa obrovským príkladom. Napriek vyššiemu veku stále obdivujem ich humor, chuť do života, ale najmä ich skromnosť a jednoduchosť. V komunite vládne priateľská atmosféra, u spolubratov ma povzbudila ich obetavosť, ochota pomôcť, ale aj záujem o druhých. Počas celého roka mi každý jeden deň priniesol nejakú novú výzvu, s ktorou bolo potrebné trochu sa potrapiť. Okrem bežných služieb ako nosenie

pošty, pomoc s nákupmi, sem tam opravy nejakého počítača, či práce v dome, sme spoločne popracovali na obnovení lurdskej jaskynky a skrášlení okolia misijného domu.

Obohatením boli pre mňa aj katechézy pre mladých pacientov v nemocnici, kde som u detí videl ich záujem o vyjasnenie si mnohých otázok ohľadom viery a ich túžbu po nájdení správnej životnej cesty. Povzbudením pre mňa boli aj mladí z Kalvárie. Vždy som obdivoval ich záujem o stretká, rozvíjanie duchovného života a taktiež ich príklad ochoty a obetavosti pomôcť pri rôznych akciách v misijnom dome. Počas biblických stretnutí s farníkmi sme sa venovali nielen meditáciám nad Svätým Písmom, ale spoznal som aj ich životné príbehy a krásu a hĺbku ich duchovného života. Taktiež bolo každé stretnutie zakončené pochutnaním si na výbornom koláčiku či rozhovorom o našich problémoch a radoostiach. Veľká vďaka patrí všetkým dobrým ľuďom, ktorých som stretol a ktorí mi počas celého roka neustále pomáhali. Teším sa zo všetkých skúseností, ktoré som tu získal. Určite ich využijem nielen počas mojej formácie ale verím, že o pár rokov aj v kňazskej službe.



Matej zanechal v lurdskej jaskyni nezmazateľnú stopu



Prisadni aj ty a daj si s nami zmrzlinu!

„V Božích službách na Filipínach“

Spracoval: Gorazd Kohút, SVD
Foto: P. Stanislav Orečný, SVD

Milí naši čitatelia, s radosťou sa s vami delíme o interview s pátrom Stanislavom Orečným, SVD, aby sme vám priblížili jeho misijné pôsobenie na Filipínach.

Stanislav, už je to takmer rok, čo si v Božích službách na Filipínach. Skús nás v krátkosti poviesť do misie verbistov v juhofilipínskej provincii.

Naša misia a apoštolát sú veľmi pestré. Od farskej pastorácie (v mestách, dedinách či odľahlých oblastiach), cez apoštolát s deťmi z ulice a prostitútkami, cez misijnú animáciu a formáciu, až po misiu na školách a univerzitách. Zvlášť za zmienku stojí Univerzita sv. Karola (University of San Carlos), ktorú riadi naša rehoľa a ktorá má veľmi dobré meno nielen na Filipínach, ale v mnohých krajinách Ázie. Z celkovej počtu asi 25 000 študentov tu nájdete mnoho študentov z Číny, Japonska i z viacerých štátov Afriky.

Kde momentálne pôsobíš?

Koncom júna 2016 som skončil takmer 6-mesačný jazykový a kultúrny kurz so zameraním na jazyk cebuano. Od začiatku júla pôsobím ako kaplán v našej farnosti vo Veruela v provincii Agusan del Sur na ostrove Mindanao, v diecéze Butuan. Farárom tu je môj spolubrat páter Yeremias Sasi z Indonézie. A čo sa týka apoštolátu, pod našu farskú misiu patrí jeden farský kostol a 30 filiálnych kostolov (kaplniek). Takže o misijnú službu tu nie je núdza. Okrem sviatostnej služby participujeme na projektoch JPIC (anglická skratka pre Spravodlivosť, pokoj a integrita stvorenia), ktoré vedú naši spolubratia v rámci dištriktu – napr. robíme osvetu o neblahých následkoch obchodovania s ľuďmi, organizujeme vzdelávacie semináre o hygiene a zdraví. Navyše sa ako farnosť staráme o niekoľko študentov, ktorým okrem školného zabezpečujeme aj ubytovanie a stravu priamo na fare.



A ako ti ide jazyk cebuano?

Každým dňom sa to zlepšuje. Rozprávam ním od rána do večera. Nakoľko sa sviatosti vysluhujú v jazyku cebuano, a ľudia hovoria takmer len cebuano, núti ma to a pomáha mi to sa v jazyku zlepšovať. Je to náročné ale aj zábavné. Hlavne keď zle vyslovím nejaké slovo a nikto mi nerozumie.

Ako prežíváš svoju misiu vo svojom vnútri? Cítiš spokojnosť, naplnenie?

Svoju misiu prežívam v úzkom spojení s dvoma svätými verbistami – so sv. Arnoldom Janssenom a sv. Jozefom Freinademetzom – a to skrze čítanie ich životopisov. Obaja ma učia, že základ a úspech každej misie je v hlbokom a dôvernom vzťahu s Bohom. To mi úžasne pomáha. Navyše, sv. Arnold ma skrze svoj život osobitne učí vo všetkom dôverovať Pánovi a hľadať Jeho vôľu. A sv. Jozef

ma sprevádza vo vnútornom a emociálnom prežívaní mojej misie, ktorá je vskutku misiou Ježiša Krista. A tak zisťujem, že misionár sa stáva spokojným a šťastným natoľko, nakoľko žije s Pánom, nakoľko sa s Ním zdieľa a v dôvere Mu predkladá všetko, čo robí a čo prežíva, čo cíti a čo vníma ako výzvu či obmedzenie.

Farský Kostol Veruela





Návšteva rodín

Čo by si chcel priniesť na Filipíny? Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Mojou túžbou je prinášať – vo všetkých situáciách a momentoch, ktoré ma tu čakajú – radostné svedectvo o živote s Bohom, svedectvo o tom, že život s Ježišom Kristom a život podľa jeho evanjelia naplnia zmysel ľudského života a pomáha každému byť lepším človekom, a že len Boh nás môže urobiť úplne šťastnými. A plán do budúcnosti mám len jeden: správne rozlíšiť, k čomu ma Boh volá v konkrétnom čase a priestore. Za to sa denne modlím.

Stanislav, aký je tvoj odkaz čitateľom Mladého Misionára a misijným nadšencom na Slovensku?

Tri obyčajné slová: Prvým je slovo **ĎAKUJEM**

za všetku vašu pomoc a účasť na misii našej rehole. Druhým je **UISTENIE**, že na vás denne myslím pri modlitbe breviára a sv. ruženca. A tretím **PROSBA**, aby ste sa intenzívne modlili, aby si Pán zo Slovenska povolal čo najviac mladých a horlivých chlapcov a dievčat ohlasovať radostnú zvesť Ježiša Krista, a aby sme všetci – od najmladších po najstarších – so zápalom svedčili o kráse života s Bohom.

A k tomu všetkému v jazyku cebuano: Ang panalangin sa Makagagahum nga Dios, ang Amahan, ang Anak, ug ang Espiritu Santo, mokunsad unta kaninyo ug magpabilin uban kaninyo hangtud sa kahangturan. (Požehnanie všemohúceho Boha Otca, Syna a Duchu Svätého nech zostúpi na vás a zostane s vami na veky vekov.) Amen.

Pátrovi Stanislavovi srdečne ďakujeme za podelenie sa a duchovnú blízkosť; nech ho Pán i naďalej sprevádza svojim požehnaním v jeho misii.



„Pripravení pre ľudí“

Text: Martin Ligač, SVD
Foto: Filip Májek

Miništrantská kampan' 2016

Už jubilejný 5. ročník Misijného miništrantského tábora sa tento rok niesol heslom "pripravený pre ľudí". Nie je to heslo politickej kampane ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať. I keď politické strany používajú podobné motívy, aby získali svojich voličov. My sme si toto motto zvolili, aby sme miništrantov získali pre Krista a tým pádom aj pre ľudí, lebo keď slúžime ľuďom, slúžime Kristovi. V našej kampani nesľubujeme odmenu za prácu, nemáme volebný program, ktorý sa zrealizuje po skončení kampane. Boj o každého miništranta, každého veriaceho, trvá stále a kampan' bude ukončená, keď príde najvyšší Sudca. Miništranti z Bratislavy, Nitry, Pušoviec, Valaskej Belej, Pezinka, Cerovej, Čadce, Terchovej a Moravy navštívili kysuckú obec Zákopčie, aby tak mohli prežiť akčných 5 dní a pochopiť zmysel našej kampane a zažiť kvalitný tábor. Od 18. do 22. júla

REPORTÁŽ A INFORMÁCIE

bolo na Kysuciach o nás poriadne počuť, keďže spolu 65 miništrantov a 10 animátorov dokázalo vytvoriť silné spoločenstvo. Navštívili sme mesto Čadca, pútnické miesto na hore Živčáková alebo ropný prameň v Korni. Každý miništrant dostal tričko s logom Spoločnosti Božieho Slova a mottom tábora. Svoj čas sme však hlavne trávili v obci Zákopčie, kde sme mali k dispozícii krásnu prírodu, ihrisko, trampolínu či množstvo hier a aktivít. Ďakujeme Pánu Bohu za tento čas. Tešíme sa na ďalšie aktivity.



Vedúci tábora P. Johnny vytváral priateľskú atmosféru



Ľudia si zaslúžia dobrých miništrantov !

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE



Krakov SDM 2016



Text: Robin Joseph, SVD
Foto: Peter Kertys

„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“

Svetové dni mládeže (SDM) sú medzinárodným stretnutím, ktoré usporiadať katolícka cirkev, konkrétne pápežská Rada pre laikov. Stretnutie spája mladých katolíkov a všetkých ľudí dobrej vôle. Tieto stretnutia majú pôvod v iniciatíve pápeža Jána Pavla II. Dňa 22. októbra 1978 pápež Ján Pavol II. mladým ľuďom hovoril: „Vy ste nádej Cirkvi a sveta. Vy ste moja nádej.“ Pri svojom prvom väčšom stretnutí s mladými, v novembri 1978 v

Bazilike sv. Petra, dodáva: „Povedzte každému, že pápež kladie dôraz na mladých.“ Rovnaké slová často opakoval, zvlášť v priebehu SDM. Jeho nástupcovia v tejto tradícii pokračujú. Každé SDM má svoje logo, hymnu a motto z Biblie, ktoré vyberá pápež. Slávia sa každé dva až tri roky vždy v inom svetovom meste. 31. SDM sa uskutočnilo od 25. do 31. júla 2016 v poľskom v meste Krakov, ktoré je úzko spojené so svätým pápežom a zakladateľom

REPORTÁŽ A INFORMÁCIE

SDM, sv. Jánom Pavlom II. Oficiálna cesta SDM po celom svete sa začala v roku 1986. V Poľsku sú SDM už po druhýkrát. Prvé stretnutie sa konalo v Čenstochovej v roku 1991.

Ich cieľom je osobné stretnutie s Kristom a ukázať živú vieru v Ježiša Krista. Majú tiež podporovať angažovanosť mladých v Cirkvi. Dnešná spoločnosť je poznačená dezilúziou, pochybnosťami, iróniou, roztrieštením, nárastom prázdnoty a individualizmu. Môžeme povedať, že kultúra súčasnej spoločnosti (najmä spoločnosť Európy) si vyžaduje emancipáciu od kresťanstva. Kresťanský svetonázor bol nahradený čisto vedeckým vysvetľovaním reality, v ktorej Boh už nie je viac potrebný, alebo už nie je nevyhnutný, už je nepotrebný. Je vedľajší, ako keby mŕtvy. Otázka existencie už viac nevedie, ako to bolo vnímané v minulosti, k otázke o Bohu. Práve preto tieto stretnutia majú svoj význam ako hovorí žilinský biskup Mons. Tomáš: „Takého stretnutia mladých ľudí, ale nielen vás, dvíhajú, premieňajú a dávajú chuť do života proti prúdu.“ Mottom stretnutia v Krakove boli slová Ježiša „Blagoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Mt 5, 7).

Použitý zdroj :

Sprievodca pútnika - Svetové dni mladeže
Krakov 2016





MOJE SVEDECTVO

Text: Robin Joseph, SVD

Foto: Peter Kertys

Pred pár dňami sme sa vrátili zo Svetových dní mládeže v Krakove. Na SDM som sa rozhodol ísť z viacerých dôvodov. Jedným z hlavných je, že som chcel stretnúť mladých kresťanov z celého sveta, rôznych kultúr, a taktiež zažiť niečo nové. Už keď som bol mladší, mal som túžbu ísť na SDM, ale, žiaľ, bol to pre mňa „nedosiadateľný sen.“ Geograficky SDM vždy boli lokalizované ďaleko od mojej krajiny. Keď Svätý Otec vyhlásil miesto konania ďalších SDM v Krakove, vtedy som sa rozhodol ísť na túto akciu. Predpokladal som, že už asi nikdy to

nebude tak blízko ako teraz. Mám teda šťastie, že som na Slovensku. Túžil som zažiť a vidieť mladých, ktorých spája to isté a jediné – Boh. Chcel som zažiť spoločenstvo z rôznych kultúr, krajín a jazykov, vidieť mladých ľudí z celého sveta zapálených pre Krista, a taktiež cítiť silu spoločenstva, modlitby, ale aj živú radosť, ktorá vyžaruje z mladých. Je a bolo to pre mňa povzbudením.

Z Krakova si odnášam veľa myšlienok z príhovorov Svätého Otca, kázni, katechéz. Silné ostanú vo mne spomienky na stretnutia so

skvelými ľuďmi. To všetko ma veľmi obohatilo a posilnilo vo viere. Osobne ma najviac zasiahli myšlienky Svätého Otca z jeho príhovoru mladým počas Krížovej cesty milosrdenstva: „Drahí mladí, dnes večer vás Pán opätovne pozýva stať sa protagonistami v službe. Chce z vás urobiť konkrétnu odpoveď na potreby a utrpenia ľudstva. Chce, aby ste boli znamením jeho milosrdnej lásky v našej dobe. Na splnenie tohto poslania vám ukazuje cestu osobného záväzku a sebaobetovania – cestu kríža.“ A taktiež aj počas sobotňajšej vigílie, keď pápež hovoril: „Drahí mladí ľudia, neprišli sme na tento svet,

aby sme tu „vegetovali“ a spravili z našich životov pohodlný gauč, na ktorom zaspíme. Nie, prišli sme z iného dôvodu: aby sme tu zanechali stopu.“

Na záver by som zakončil moje svedectvo slovami z homílie Svätého Otca pri záverečnej omši SDM 2016 v Krakove : „Svetové dni mládeže, by sme mohli povedať, začínajú dnes a pokračujú zajtra, doma, pretože tam ňa chce odteraz stretať Ježiš. Túži, aby sa jeho Slovo prihováralo každému tvojmu dňu, aby sa jeho evanjelium stávalo tvojím, a aby bolo tvojím „kompasom“ na cestách života!“



Naši pátri Juraj, Tomáš a Milan na SDM



Pútnici SDM z našej farnosti Povýšenia Sv. Kríža - Daliborko



Svätú omšu za našich dobrodinčov odsluži 8. septembra v Nitre na Kalvárii, novokňaz P. Milan Toman, SVD

Jednotlivci: Adam Hrobák, Albín Ivák, Alena Andacká, Alena Gajdošová, Andrej Lapin, Anton Broniš, Anna Giacková, Anna Habarová, Anna Harthauserová, Anna Kramarová, Anna Pekarovičová, Anna Peštová, Anna Slavkovská, Anna Urbaníková, Anna Tomková, Bernardína Balážová, Bohuslava Vašeková, Cecília Sabadošová, Daniel Kaján, Daniela Kroupová, Elena Jastrabanová, Elena Starinská, Emil Kulizák, Emília Kubová, Emília Tomanová, Ernest Ponechal, Eva Hudáčková, Florián Krajník, František Bučko, Gabriela Gajdovčíková, Hedviga Gabrišová, Helena Silná, Helena Smrčková, Ignácia Budayová, Ivan Malík, Ita Vítazová, Iveta Srníčková, Ján Mazúr, Ján Podstavek, Jarmila Gendiarová, Jozefa Gregorovičová, Jozefa Šimarová, Katarína Kmecová, Katarína Luptáková, Karol Pohronský, Leonard Šnauko, Ludmila Mrázová, Ludmila Orečná, Ludmila Ševčíková, Ľudovít Vincent st., Lýdia Kovarovičová, Magdaléna Halvoňová, Margita Kompasová, Martin Škorňa, Mária Andrášková, Mária Baňasová, Mária Drbúlová, Mária Hrozová, Mária Hudáková, Mária Hudačeková, Mária Krajčovičová, Mária Kubranská, Mária Kučmová, Mária Kulichová, Mária Melková, Mária Mizeráková, Mária Sisková, Mária Sislová, Mária Romanová, Mária Pazúriková, Mária Pižgová, Mária Valková, Mária Vojtičková, Mária Zubeková, Marián Nosál, Marta Babálová, Marta Cenkerová, Marián Páleník, Metod Šmehyl, Miroslava Dančová, Milan Dobrovdovský, Milan Petic, Monika Polusie, Štefan Bjalož, Štefan Čapkovič, Štefan Halčín, Štefan Mizerák, Terézia Kováčiková, Terézia Kubicová, Tomáš Osadaň, Veronika Kučaková, Veronika Rimbalová, Viliam Mrázik, Vincencia Kostolányová, Vladimír Dunaj, Vladimír Rádi, Vladimír Šišovský, Zuzana Kováčová, Zuzana Pacúrová, Zuzana Vašková.

Rodina: Balážová, Baleková, Banárová, Bebjaková, Bednárová, Beganyová, Bištuťová, Bujdáková, Cibulová, Čopová, Dušičková, Fabová, Filadelfiová, Gajdošová, Gerbocová, Griglákova, Halamová, Halasová, Hanuliaková, Hanuseková, Húďaková, Kaločajová, Kočanová, Kotrová, , Krchnáková, Križalkovičová, Lichardová, Mátičková, Matusková, Mizeráková, Naďová, Páleníková, Petrovičová, Peštová, Repáňová, Sochuláková, Studená, Strečková, Šýkorová, Šimarová, Srníčková, Tomanová, Valachovičová, Vašová, Vrtáková

Farnosť: Branovo, Bratislava – Petržalka, Borčany, Breznička - Veľká Ves, Bukovinka, Bystré, Čadca - Kýčerka, Dulovce, Dvory nad Žitavou, Filakovo, Hruštín, Lemešany, Lipany, Lipt. Mikuláš, Lokca, Malacky, Markušovce, Močenok, Námestovo, Nedožery–Brezary, Nový Hrozenkov, Nitra, Nová Baňa, Pezínok, Povážská Bystrica, Rybany, Borčany, Senica, Slovenská Ves, Stará Ľubovňa, Senica, Snina, Svätoplukovo, Štefanov nad Oravou, Súleko, Súňava, Tajov, Teplička nad Váhom, Terchová, Trstená, Úľany nad Žitavou, Vavrečka, Vranou nad Topľou, Veľká Hradná, Veľké Karlovice, Valaská Belá, Vidiná, Vojňany, Vráble, Výborná, Zázrivá, Žilina - Solinky, veriaci z kostola sv. Arnolda Janssena a Povýšenia sv. Kríža v Bratislave, Sestry sv. Kríža, Páter Pavol Uličný, a ďalší dobrodinci zo Slovenska, ktorí sa niesú v tomto zozname. Veľkú skupinu dobrodinčov tvoria misijní horľitelia z celej Českej republiky. Všetkým vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

Ak by ste aj vy chceli podporiť formáciu misionárov, môžete tak urobiť šekom na našu adresu s heslom „na misijný dorast - BA“ alebo na číslo účtu: SK950900000005029115971 s poznámkou „na misijný dorast - BA.“



Kňazská vysviacka dvoch vo





erbistov v Nitre na Kalvárii

Foto: P. Martin Štefanec, SVD





Primičná sv. omša našich novokňanov



2016



azov v Misijnom dome v Bratislave

Foto: Jozef Farský



2015

Božia láska a milosť nás zhromaždila z rôznych národov a svetadielov do misionárskeho rehoľného spoločenstva. Toto je zasvätené Božiemu Slovu a má jeho meno: Spoločnosť Božieho Slova.

- Prológ Konštitúcia Spoločnosti Božieho Slova

„Jedno srdce, mnoho tvári“



Spoločnosť Božieho Slova je dnes s vyše 6000 členmi najväčšou špecificky misionárkou rehoľou vo svete. Je stále progresívnou rehoľnou spoločnosťou.

Viac informácií nájdeš na:

www.verbisti.sk, www.mladymisionar.sk